

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abonn. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel. 68.45.41.
Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D

=====
nadruk verboden

20e jaargang nr.8

=====
10 oktober 1975

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denkt dus zelf na over alles, wat gezegd zal worden. Ons onderwerp werd door U voor deze avond gekozen en draagt als titel:

PREDESTINATIE, INNERLIJKE WAARDE EN VRIJE WIL
=====

Maar zonder meer spreken over predestinatie is wel wat moeilijk: wat bedoelt men met dit woord? Je kunt zeggen, dat predestinatie betekent, dat al onze daden, alle mogelijke gevolgen reeds vastliggen, zoals alles wat wij zijn. Wat wij ook doen, het is onvermijdelijk. In deze zin is volgens mij predestinatie niet werkelijk mogelijk of bestaand.

Anderen zeggen echter: predestinatie betekent, dat wij geen volledige vrijheid hebben, daar wij zowel door dat, wat wij zijn als door de wereld, waarin wij leven, beperkt worden in onze mogelijkheden. Wij worden dus wel gemeenlijk in een bepaalde richting gestuwd. Dit lijkt mij eerder waar te zijn.

Het is zoals een astroloog zou kunnen zeggen: De sterren geven je levensloop aan en wijzen op alle gebeurtenissen, die plaats kunnen vinden. Maar de sterren neigen slechts, zij dwingen niet.

Indien u uw eigen wereld en leven bezieet, zo zult u toe moeten geven geboren te zijn met erfelijke eigenschappen. Iedereen kan nu wel zeggen, dat hij anders wil zijn, maar als de chromosomen bepalen, dat je groot zult zijn, word' je groot, zeggen zij echter, dat je klein zult blijven, dan is ook dit onvermijdelijk, al zou je ook nog zo graag anders willen zijn.

Een groot deel van hetgeen u nu bent en de mogelijkheden, die voor u bestaan, liggen vast in een genetische keten plus de omstandigheden, waarin u bent opgegroeid.

Wie opgroeit in een land, waar men arm is, steeds weer honger zal moeten lijden en weinig medische verzorging bestaat, zo zal je ondanks al je pogen en willen een veel grotere kans lopen een leven vol ellende te kennen dan iemand, die leeft in een land, waar overvloed bestaat en perfecte sociale zorg.

Woon je in een industriegebied, waar veel zwavel, lood, enz. in grote massa's door de lucht zweven, is de kans veel groter, dat je last van je longen zult krijgen dan iemand, die, verder onder gelijke omstandigheden, leeft in de vrije lucht, zoals b.v. een herder in de schotse hooglanden, die in een omgeving leeft, waarin de naastbijzijnde fabrieksschoorsteen soms meer dan 100 k.m. verwijderd is.

M.a.w.: wij zijn in onze mogelijkheden wel degelijk beperkt door onze omgeving. In uw land zult u, zodra u er geboren wordt, b.v. reeds onder de leerplicht vallen, middels kleuterschool, lagere school en het hele letterspel, dat in de plaats is gekomen van middelbare scholen en zo kennis vergaren, die anderen onthouden blijft, omdat er in hun land geen leerplicht is en maar weinig scholen zijn.

U kunt dan niet zeggen, dat uw eruditie uw eigen verdienste alleen is. Want daarvoor hangt te veel af van het land, waarin u woont. Wat voor u vanzelfsprekend is, zal voor anderen grote offers vergen, of soms zelfs geheel onmogelijk zijn.

Zo bezien is er toch nog al wat in je leven bepaald. Aan de andere kant ben je niet gebonden aan de mogelijkheden, die er voor je bestaan, zeker niet zonder meer. U kunt veel leren of zo weinig mogelijk b.v. U kunt met uw hoofd tegen de muur lopen, of zoeken naar de meest eenvoudige en juiste weg om een bepaald doel te bereiken. U kunt zelfs rekening houden met uw medemensen, maar met dezelfde moeite en zonder enige drang ook alleen maar rekening proberen te houden met jezelf. Iets waarvoor je in het leven dan wel weer de rekening eens gepresenteerd zult krijgen, maar dat is een beperking van je vrije wil, eerder de wet van oorzaak en gevolg, die ook daar, waar je vrijelijk en geheel vanuit eigen persoon een beslissing neemt, voor jou van kracht blijft.

Ik stel, dat je als mens in het leven steeds weer een werkelijke keuzemogelijkheid bezit en met hetgeen je bent en kunt dus bepaalde kanten uit kunt, zonder dat dit tevoren bepaald is. Ik stel daarom:

De mogelijkheden, die een mens bezit, zijn grotendeels in grote lijnen wel bepaald, maar de wijze, waarop die mens van die mogelijkheden gebruik maakt, dat, wat hij met zich en zijn kansen doet, wordt voor een groot deel bepaald door zijn vrije wil, wanneer hij van zijn vermogen tot willen en streven gebruik wenst te maken.

Daarmede hebben wij twee delen van de titel reeds geplaatst. Maar nu zitten wij nog met de middenmoot, met de innerlijke waarde. Dit is het meest interessante deel van uw onderwerp.

Geestelijk ben ik natuurlijk ergens werkelijk en geheel voorbestemd. Ik komt uit de totaliteit en zal daarin eens terug moeten keren, hoe dan ook. Aan de andere kant is een geestelijke wereld altijd weer een wereld, waarin je eigen krachten en vermogens, ja, zelfs de wereld, waarin je meent te leven, bepaald worden, door hetgeen je zelf bent.

Geestelijk gezien maak je je eigen wereld en ben je altans in je beleven geheel vrij. Innerlijk zal dit altijd weer gelden, maar daartegenover blijft het feit staan, dat je niet vrij bent in je gerichtheid. De richting, die je binnen de kosmos uiteindelijk in zult moeten slaan, is altijd reeds vastgelegd. Niet de wijze, waarop je deze als eigenschap in al wat mens is liggende dwang voor jezelf realiseert.

Wanneer je op aarde leeft, zal dit zelfde een rol spelen. Je kunt natuurlijk meer bewust gaan streven naar besef in geestelijke zin, een innerlijk zelferkenning nastreven.

Maar dan blijkt, dat dit altijd ongeveer hetzelfde betekent: zoeken naar meer begrip voor jezelf, een zoeken naar wat meer begrip voor je wereld en zeker ook een zoeken naar een voor jou kenbare betekenis in jezelf zowel als in de wereld.

Dat alles is wel eens moeilijk. Want menigeen stelt zijn dromen in de plaats van de werkelijkheid en dan krijg je iets, wat je nog het beste kunt weergeven door het parafraseren. van een liedje van de vrouw van Wim Kan:

"Ik vertolk, ik vertolk de gevoelens van ons volk, demonstreerend met een noodkreet en een bordje. Ik demonstreer en manifesteer, terwijl ik verder niet veel leer, want ik ben nederlander, mens, dus ja, wat wil je?"

Soms vraagt men zich af, of dergelijke mensen zich wel van de werkelijkheid in de wereld bewust zijn. Mij schijnt dit maar beperkt het geval te zijn. Aan de andere kant: iemand, die gaat demonstreren, doet in ieder geval nog wat.

Maar men meent vaak meer te betekenen, dan in feite het geval wordt, want uw land is nu eenmaal een gebied, waarin een zwijgend zijn gang gaande meerderheid steeds weer overstemd lijkt te worden door de kreten van allerhande actieve minderheden. Vandaar, dat die minderheden in hun streven, hun demonstreren en manifesteren steeds weer vast zullen lopen op de onveranderlijke wijze, waarop de meerderheid zonder zich van hen veel aan te trekken, zijn gang blijft gaan.

Toch dienen wij ons hier allereerst eens af te vragen, hoe deze mensen met al hun demonstreren enz. zijn. Zij doen in ieder geval iets. Dat is te loven. Maar geven zij zich ook de moeite de wereld eerlijk te bezien en al, wat daarin plaats vindt, te begrijpen? Het antwoord kunt u vinden, wanneer u zich per geval afvraagt, of de mensen nu eigenlijk demonstreren tegen iets dan wel voor iets.

Wanneer je b.v. demonstreert voor vrijheid, moet je beseffen, wat vrijheid is en zul je mogelijk zelf een mens in positieve ontwikkeling zijn. Wanneer je echter demonstreert tegen onvrijheid, ben je je maar zelden van de werkelijke waarde en betekenis van vrijheid bewust. Daarom zullen velen, die demonstreren tegen onvrijheid, daarbij gelijktijdig de vrijheid van anderen willen beperken of doen verdwijnen. In het tweede geval zal men gemeenlijk onjuist reageren en onjuiste voorstellingen hanteren, omdat men zich niet realiseert, wat men zelf is en wat andere mensen in feite zijn.

Een innerlijke waarde ontstaat door het zoeken naar de juiste weg in het leven. Maar wat gebeurt er dan? Dan kom je allereerst tot een innerlijk aanvaarden van alles, wat niet in directe strijd met de waarden van het eigen bestaan komt.

Wat er opneer komt, dat een mens alleen alle dingen, die geheel vreemd blijven aan eigen persoonlijkheid en begripsvermogen, zal bestrijden of veranderen. Al het andere, ook al is men het er zelf niet mee eens, of zou men dit zelf nooit doen danwel verkiezen, aanvaardt men bij anderen dan wel.

Zo schept men iets, wat plechtig harmoniepatroon wordt genoemd. Dit mooie woord betekent echter alleen maar, dat het gehele eigen leven en denken bij voortdoring is gebaseerd op alle denkbare mogelijkheden om harmonie met de wereld en anderen te bereiken; disharmonie wordt hierbij, wanneer zij onvermijdelijk blijkt, altans zoveel mogelijk terzijde geschoven, zodat alle eigen acties te maken hebben met harmonie, niet met het bestrijden, actief dan, van disharmonieën.

Zo verandert je gehele leven natuurlijk. Je wordt mogelijk niet opeens een idealist of wijsgeer, rijk of arm hierdoor. Maar met elke daad, die je nu stelt, maak je bewust iets waar, wat je erkent als van meer betekenis dan jijzelf.

Nu mag men stellen, dat er een mate van lotsbeschikking bestaat, dat een ik bepaalde dingen niet kan doen of zelfs niet geheel zal kunnen leren beseffen. Maar veel van hetgeen als noodlot, of als onmogelijk, wordt voorgesteld, blijkt dit niet geheel te zijn.

Er was eens een man, die beweerde, wanneer je zegt, dat alles mogelijk is, moet je jezelf maar eens op dat plekje van je rug krabben. Hij meende de ander nu bewezen te hebben dat niet alle dingen mogelijk zijn. Maar de slangemens, waarmee hij sprak, kronkelde zich wat en bewees, dat het schijnbaar onmogelijke in dit geval in ieder geval voor hem wel mogelijk was.

Wij zeggen vaak, dat iets onmogelijk is, dat dit nu eenmaal door ons noodlot bepaald is. Maar even vaak tonen anderen aan, dat de mogelijkheid er wel degelijk is, wanneer je je maar alle moeite wilt geven.

Er zijn grenzen aan onze mogelijkheden in de stof en in de geest, dat is zeker. Maar een groot deel van de grenzen, die wij menen te kennen, bestaat alleen, wanneer men uitgaat van ik en wereld, zoals dezen nu zijn en geen rekening houdt met de veranderingen, die een mens zowel in zich als in zijn wereld tot stand kan brengen, wanneer hij dit werkelijk wil en daarvoor alles over heeft.

Steeds weer blijkt, dat onze vrijheid van wil in eigen bestaan en wereld groter wordt, naarmate wij innerlijk en geestelijk bewust worden. Ons innerlijk besef van de totaliteit bepaalt onze mogelijkheden, terwijl wij gelijktijdig de beperkingen, die voor ons werkelijk bestaan, gemakkelijker en bewuster zullen aanvaarden, naarmate wij innerlijk en geestelijk meer bewust worden.

Dit is naar ik meen een heel belangrijk punt. Je kunt natuurlijk alles gaan bestrijden, wat je niet prettig vindt of je gaan beklagen over beperkingen, die je nu eenmaal hebt. Dergelijke mensen stellen dan: ik heb te weinig hersenen en ik zou toch zo graag docent worden. Goed, dat is dan misschien niet mogelijk. Maar met die beperkingen heb je altijd nog wel de kans om staatssecretaris te worden of iets dergelijks. Want wie de vooraanstaande politici beziet, zal ontdekken, dat deze schijnbaar zeer geleerde en belangrijke kensen

een achtergrond en mogelijkheden hebben, die overeenkomen met de capaciteiten en beroepsopleiding van veel gewone mensen, die zich voortdurend beklagen, dat het kennelijk nunt lot is altijd te blijven zwoegen.

Onder die gewone mensen zijn er kennelijk dan veel, die op de een of andere wijze in een noodlot, een voorbestemming geloven en daarom zich zonder meer neer leggen bij omstandigheden, die zij zouden kunnen veranderen, wanneer zij daarvoor maar de nodige moeite zouden willen doen.

Dergelijke mensen zijn soms bitter en vallen de wereld en hun medemensen steeds weer aan, alleen omdat zij geen professor of zo iets kunnen worden. Maar er zijn anderen, die in gelijke omstandigheden en met gelijke middelen levende, een andere weg zoeken en zelfs de hoogste posten in den lande of de wereld weten te bereiken.

Het is in ieder geval wel bewezen, dat het niet de mensen met het grootste intellect zijn, die het brengen tot directeur van de grootste concerns, zoals men ook ontdekt heeft, dat mensen met hoge morele normen zich beter niet in politiek en handel kunnen wagen.

Wat alles betrekking heeft op de vraag, of men eens over enige beslissingen en handelingsvrijheid beschikt. Het antwoord moet luiden, dat dit inderdaad het geval is, mits de mens bereid is met zijn wil en vermogen te richten op de door hem voor zich besepte mogelijkheden.

Dan blijkt de vrijheid van de mens zelfs betrekkelijk groot te zijn en zal hij tegen alle verwachtingen in, geestelijk zowel als stoffelijk, veel kunnen bereiken. Een geliefd voorbeeld is Thomas Alva Edison, de jongen, die begint met krantenverkoop en eindigt als de wizzard of Menloepark, de man met de meeste patenten van zijn tijd op zijn naam.

Deze man wilde iets en heeft dit waar kunnen maken. Maar had de man dan zoveel aanleg voor wetenschappen? Volgens de huidige normen had hij die in feite niet eens. Hij was geen wetenschapsmens volgens de huidige betekenis van dit woord. Hij berekende maar weinig en probeerde veel. Hij was ook een pragmaticus. Wanneer hij bezig was met een bepaalde uitvinding en een van zijn pogingen bleek beter voor iets anders te gebruiken, dan ontwikkelde hij eerst die afwijking, maakte er een commerciële hanteerbare uitvinding van en ging vervolgens weer verder.

U zult zeggen: ik ben geen Edison, geen Hitler of wat dan ook. Maar dan protesteer ik toch wel even. Want nu schijnt u het voorbeschikt zijn toch wel erg ver door te willen voeren. U stelt in feite: ik ben het niet en kan zo iets dan ook nooit worden.

Maar neem Hitler: wat was hij eigenlijk anders dan de uitdrukking van de kleine heerszucht, die met grote wreedheid eigen belangen verdedigt en zich voorhoudt, dat dit alleen voor het welzijn van anderen gebeurt, zoals wij dit in een groot deel van de mensheid aantreffen?

Waar ligt het werkelijke verschil tussen Hitler en zijn daden en de uitroep van een horecaman, die, wanneer zijn zaak in elkaar is geslagen, uitroept: die kerels moesten zij eerst kastreren en dan ophangen? Innerlijk gezien lijkt mij het verschil niet bepaald groot te zijn.

En waar ligt het werkelijke verschil tussen de uitvinder Edison en meneer Jansen, die even een nieuw soort kleren-hanger uitvindt, waardoor de rokken van zijn vrouw niet meer zo gemakkelijk op de grond vallen? De laatste is ook een Edison in de dop, die echter meer voelt voor zijn vaste baan, zekere inkomen en regelmatige vacanties dan voor het blijven zoeken op goed geluk naar oplossingen voor problemen, waarvan hij het bestaan wel beseft, maar waarvan hij zich niets wenst aan te trekken.

Beseft u, wat ik nu in feite stel? Wij kunnen veel meer dan wij doen. Wij zijn echter gemeenlijk niet voldoende gemotiveerd - om een modewoord te gebruiken - om van onze werkelijke mogelijkheden gebruik te maken. Wij willen dit dus niet, maar kunnen het wel.

Daar wij wel kunnen, ook wanneer wij niet willen, beschikken wij in dit opzicht zeer zeker over een vrije wil. Onze luiheid of andere interessen wegpraten door dit voorbeschikking te noemen, is onzin.

Verder heb ik getracht duidelijk te maken, dat een bepaalde mentale instelling overal voorkomt, niet alleen ergens aan de top of ergens in de onderwereld. De wijze, waarop deze instelling t.a.v. het leven tot uiting komt, zal echter sterk afhankelijk blijven van de tijd en de omgeving, waarin je leeft.

Kortom: er is wel een vrije wil voor de mens, maar de wijze, waarop bepaalde innerlijke en lichamelijke grondeigenschappen in de wereld tot uiting zullen komen, wordt toch ook voor t.m. een deel door de omstandigheden bepaald.

Terug naar het begrip predestinatie. Sommige mensen zijn wat dit betreft nogal erg beslist en gaan zelfs wel zover dat zij durven stellen: al leeft u als een heilige en sterft u als een engel, de hel zult u niet kunnen ontgaan, want u bent niet uitverkoren en dus voorbestemd voor de verdoemenis.

En je wordt helemaal misselijk, wanneer dan diezelfde persoon met zijn lange zoetsappig-droevige gezicht er op laat volgens: Niet door mijn eigen verdienste heeft de Heer mij echter ondanks al mijn fouten uitverkoren. Ik ben verlost en zal in de hemel komen....

In dergelijke gevallen kun je het iemand niet kwalijk nemen, dat hij die vromen eens goed beziet en zich dan afvraagt, of hij in de hel toch niet beter af zou zijn dan in de hemel, gezien alles, wat kennelijk naar die hemel moet gaan.

Het is onzin natuurlijk. Maar veel mensen maken van het begrip predestinatie zo iets van: het is toch reeds vastgesteld, wat er gebeurt. Waarbij opvallend is, dat degenen, die het meest hierover spreken, gemeenlijk het gevoel hebben, dat zijzelf uitverkoren zijn. Wanneer je er al eens iemand aantreft, die beweert, dat hij toch voor de hel is voorbestemd, zo blijkt gemeenlijk, dat zo iemand dit argument niet werkelijk gelooft, maar het eerder voor zich gebruikt om allerhande dingen te kunnen blijven doen, waarvan hijzelf wel weet, dat zij verkeerd zijn, zodat hij dit beter niet had kunnen doen.

Anderen zien de mensheid als poppen aan een touwtje,

marionetten zonder werkelijke wil of inhoud. Maar ik kan daarop alleen antwoorden: wanneer wij werkelijk alleen maar Gods marionetten zijn en meer niet, is onze God niet bepaald rechtvaardig. Want hij heeft ons gevoelens gegeven, dromen en idealen. Zouden die, compleet met onze onmacht en teleurstelling, alleen maar dienen voor een schouwspel, dat onze schepper voor zichzelf opvoert? Een god, die wreder is dan een kind? Daar geloof ik niet in.

Predestinatie is volgens mij niets anders dan de noodzaak in ons bestaan te gehoorzamen aan wetten, die wij niet zelf hebben gesteld.

U leeft in Nederland. Uw land heeft wetten. U kunt dus wel stellen, dat uw bestaan mede bepaald wordt door het feit, dat u hierleeft. Som het maar op, van hoge belastingen tot goede sociale zorg.

U leeft in dit land en moet zich hier in maatschappij en verkeer aan de regels houden, of u dit nu wenst of niet. Doet u dit niet, dan zult u de gevolgen daarvan ondervinden. Wie stelt, dat zijn leven en zijn mogelijkheden hierdoor grotendeels mede bepaald zijn, heeft gelijk. Maar wanneer men dan zou stellen, hierdoor dus geen vrije wil meer te bezitten, ontkent men de vele keuze mogelijkheden, die ook uw gemeenschap aan al zijn leden biedt. Het kader is bepaald. Maar betekent gedeeltelijke onvrijheid ook het niet meer bestaan van een vrije wil?

Men zal mogen zeggen: dat God de wetten heeft gesteld voor zijn schepping. De mensheid is deel van die schepping zodat daarvoor de regels gelden, die door het bestaan binnen het geschapene voor de mensheid en de mens van kracht zijn.

Wanneer je leeft als deel van die mensheid, zul je hierdoor deels bepaald en beperkt zijn in je mogelijkheden. Maar dat wil dan nog niet zeggen, dat je een volledig genormd artikel bent geworden. Zoals het zeker niet betekent, dat je vanaf het begin van je bestaan in een bepaalde omloop terecht bent gekomen, waarin alles, ook je denken en gevoelen, je kontakten met God en wereld, te voren geheel zijn vastgelegd op zodanige wijze, dat je hierop zelf geen enkele invloed meer uit kunt oefenen.

Bezie ik de geestelijke werelden, dan is er voor mij geen enkele kenbare bepaaldheid in mijn bestaan. Wanneer men er al regels aantreft, dan zijn dit uit ons voortkomende regels, die gemeenlijk bovendien nog blijken geven van een onvolledig besef van de feiten.

Soms hoor je beweren, dat de pauze tussen inkarnaties 144 jaar bedraagt, niet meer en niet minder. Maar waarom eigenlijk? In feite hebben wij hier met 'n getalssymbool te maken, dat bepaalde innerlijke kennis van de mens uitdrukt. De som is 9: treden voor God. De samenstelling omvat de 1 = God als kracht, ongeuit, 4 elementen of afmetingen, tweemaal herhaald, aanduidende, dat een besef van twee werelden plus de goddelijke kracht noodzakelijk zijn voor inkarnatie. De 9, het treden voor God, maakt de beweegredenen voor inkarnatie duidelijk.

Om het anders te zeggen: wanneer de goddelijke kracht, die in mij bestaat, de erkenning van twee werelden mogelijk heeft gemaakt, is er voor mij een motief en zal ik inkarneren.

Dat hier iets anders dan een getalswaarde wordt bedoeld, ontgaat veel mensen, die aan dergelijke regels zeer veel waarde hechten. Om een ander aantal te geven, dat voor velen een zeer grote rol schijnt te spelen: Het aantal der uitverkorenen is 144.000.

De gelovigen nemen aan, dat het hier gaat om een aantal in menselijke zin en redeneren ongeveer: In Gods hemel passen maar 144.000 uitverkorenen, dus na het oordeel zal de rest ergens anders naar toe moeten. Wat wel zeer eenvoudig gedacht lijkt.

Men kan n.l. 144.000 omzetten in Addak. Een letter omzetting. Of men kan volgens de cijfers duiden: allen die 9 bereiken. Geen aantal, dat bepaald is, maar allen, die voor het aangezicht van God durven treden. Ook hier kan men op een andere wijze redeneren en zeggen: 1 = God, 4 is aantal der elementen. Tweemaal opgevoerd achtereenvolgens betekent dit, dat t.m. twee werelden beleefd en gekend moeten worden, terwijl de nullen in deze uitleg staan voor elk een kringloop: dus een driemaal of drievoudig leven.

Weer een andere interpretatie stelt: 14 = leven na de dood, 40 = getal van bezinning, 00 = oneindigheid. Men leest dan hieruit, dat het aantal uitverkorenen gelijk zal zijn aan het aantal bestaande zielen, doch dat het feit van uitverkoren zijn voor een ego pas beseftbaar wordt op het ogenblik, dat men bewust God wil erkennen en ontmoeten, zijn eigen aard in stof en geest erkent en een periode van bezinning heeft doorgemaakt.

Dit laatste is niet zo vreemd, wanneer wij er rekening mee houden, dat vele meesters, wijsgeren, ingewijden in hun leven een of meer malen 40 dagen "in eenzaamheid vasten". Zij schijnen in deze periode een soort inwijding en versterking van hun krachten te ondergaan.

Men stelt bovendien in de laatste vorm van verklaring vaak, dat 14 het getal is van de mens, die een kringloop van de ziel bewust heeft doorgemaakt en nu in staat is de dimensies of elementen van de goddelijke wereld zo te leren kennen.

Al deze uitleggingen doen even redelijk of onredelijk aan als de stelling, dat slechts een zeer klein deel van de mensheid ooit het eeuwige geluk zou leren kennen. Maar er zijn nog steeds gelovigen, die stoer stellen: bij het begin van de schepping zijn 144.000 kaartjes voor de hemel uitgegeven en wie geen kaartje heeft, mag doen wat hij wil, maar hij zal nooit de hemel kunnen binnengaan.

Kinderachtig doet het aan, wanneer men dergelijke zaken zo letterlijk wil verklaren of zo mooi wil uitleggen, terwijl men niet eens weet, of er een hemel bestaat. Maar ik heb met dit alles wel weer iets duidelijk willen maken:

Geestelijk leven, geestelijke ontwikkeling, innerlijke waarde is gelegen in het doorzien van uiterlijkheden. Achter de schijn van het uiterlijke ligt de zin van het bestaan en daarin vind je eerst werkelijke vrijheid.

Het geestelijke in ons is essentie, een waarheid, die in alle uitingen mede werkzaam zal zijn, maar beseft dient te worden, voor een mens vrijelijk en bewust kan kiezen in het leven uit de vele mogelijkheden, die er voor hem bestaan.

Zeker: in het voorgaande heb ik een aardigheidje uit -
gehaald met getallen op een wijze, die herinnert aan de
kabbala en deels daaruit stamt. Maar mij ging het niet om
het stellen als onveranderlijk juist van een van de
gegeven voorbeelden, doch slechts om te laten zien, dat er,
wanneer je nadenkt en zoekt in jezelf in menselijke kennis
en geloof vele uitleggingen voor alles mogelijk zijn. Er is
niet een onveranderlijke waarheid. Wat weer impliceert, dat
niet alles, wat ik buiten mij meen te erkennen, wat buiten
mij geschreven werd of wordt geopenbaard, zo bestaat in waarde
en betekenis, als mijn ik dit ondergaat en verklaart.

Ik meende zo duidelijk gemaakt te hebben, dat veel in
onze uiterlijke wereld in betekenis, zin en mogelijkheid anders
kan en zelfs moet zijn, dan wij nu beseffen.

Innerlijke waarde ontstaat eerst dan, wanneer wij ons
niet meer vastklampen aan zaken als predestinatie of eigen
uitverkoren zijn, maar proberen door de uiterlijkheden heen
te zien naar een goddelijke waarde, een werkelijkheid die
voor ons bestaat.

Zeker, er zal een enkele en onveranderlijke werkelijkheid
bestaan. Maar mijn wezen kan die niet in zijn geheel omvatten.
Daarom zal ik in mijn bestaan, waar en wat ik ook ben, een
deel van die werkelijkheid, waarvan ik deel ben, voor mijzelf
waar maken. En om dit te kunnen doen, zal ik moeten kiezen.

Ik heb dan in dit opzicht een vrije wil. Ik kan niet
het geheel van de scheppende machten en de kosmos gelijktijdig
kennen en overzien. Maar ik kan kiezen, wat ik uit het door
mij besepte nu waar wil maken en welke delen, die ik beseft,
ik voorlopig, als voor mij nog niet bereikbaar, op de achter-
grond van mijn wezen laat rusten, tot ik een besef heb ver-
worven, waardoor ook dit in het besef van de werkelijkheid
voor mij een meer actieve rol kan gaan spelen.

Wel kun je steeds meer delen van die goddelijke waarheid
gaan beleven, daaraan vorm en gestalte geven. Je kunt het ho-
gere in je uitbeelden. Daarbij kies je steeds weer, wat je
uit de door jou erkende waarheid op een gegeven ogenblik wilt
en kunt uitbeelden. Dus vrije wil.

De konklusie is naar ik meen nogal duidelijk: Wanneer
wij spreken over predestinatie, innerlijk leven en vrije wil,
moeten wij zeggen:

Predestinatie is in dit geval de wetmatigheid, waardoor
het geheel van ons kosmisch bestaan wordt beperkt, geleid
en bepaald. Het is geen bepaling van ons beleven, geen
vastleggen van bepaalde bereikingen of punten in ons, maar
de uitdrukking van de uiteindelijke eenheid, die wij eens
bereiken zullen en het gebeid, waarbinnen voor ons begrip van
die eenheid bereikbaar is.

Het innerlijk leven is voor ons het erkennen van deze
waarheid, het zoeken naar de innerlijke betekenis van de
dingen, zodat wij door de uiterlijkheden heenziende bewust
kunnen kiezen uit al, wat wij aan kosmische waarden nu waar
kunnen maken en kunnen beleven.

Daarmede hebben wij ook een vrije wil. Naarmate wij gees-
telijk bewuster zijn, zal onze vrijheid groter zijn, daar wij
dan beter beseffen, dat binnen de voor ons vastgelegde grenzen
het aantal van onze mogelijkheden oneindig wordt.

Wij kunnen dan betere keuzen doen, meer keuze maken en deze steeds bewuster afstellen op de huidige eigenschappen en mogelijkheden in de wereld, waarin wij bestaan.

Het betekent niet, dat de mens de wereld zal kunnen veranderen om deze aan te passen bij een inkarnatie, die hij nodig heeft. Wel betekent het, dat een mens, levende als bewuste geest, alleen zal behoeven te inkarneren in die wereld of werelden en onder die omstandigheid of omstandigheden, die volledig passen bij zijn behoefte een hogere waarheid tot uitdrukking te brengen.

Dan is de mens meester, niet door het feit dat hij inkarneert, want dit is voor hem nog steeds in onvermijdelijke noodzaak. Maar meester, doordat de wijze waarop hij inkarneert, de tijd en de plaats, waarop hij tot stoffelijk leven komt, geheel zelf in de hand heeft. Dit is het hoge meesterschap:

Een mens wordt in zich bewust en wordt hierdoor steeds meer de beheerser van eigen bestaan en leven. Hij is hierdoor ook in veel grotere mate, dan men gemeenlijk aan zichzelf pleegt toe te geven, verantwoordelijk voor zijn eigen leven, zijn bestaanswaarde en zelfs voor het geheel van al, wat hij ~~doop~~ ~~streeven~~ en belevingen waarmaakt.

Maar elke mens is deel van de mensheid, deel van de oervorm en zal nimmer buiten deze ontwikkeling, die mensheid wordt genoemd, zichzelf kunnen manifesteren. Daaraan zal hij gebonden zijn, want dit is zijn voorbestemming: hij behoort tot een bepaalde kringloop. In deze kringloop echter zal hij zich volgens eigen besef en volgens eigen vrij willen kunnen ontwikkelen, tot voor hem alleen nog de werkelijke eenheid, de werkelijke vrede en de werkelijke vreugde bestaan.

Hebt U 'kommentaar?

x Kunt U een verklaring geven van de woorden: velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren?

- Zij, die geroepen worden, moeten bewijzen, dat zij de oproep verstaan, dienen te handelen volgens het besef, dat zij zo verkregen hebben en daardoor worden zij tot uitverkoren.

Bedenk eens, dat Jezus tijdens zijn aards bestaan een groot deel van het joodse volk heeft opgeroepen tot een ander leven. Hij vroeg hen meer in zichzelf te keren, afstand te doen van vele zaken, die in het leven in feite van weinig of geen belang zijn en in de plaats van dit alles de innerlijke kracht te ervaren, die Jezus het Koninkrijk noemt, en zo, zoals hij ook zijn discipelen oplegt, de zieken te genezen, de duivelen uit te drijven en het goede voor de mensen kenbaar te maken, dat uit God komt.

Hij roept hen allen, maar er zijn maar weinigen, die werkelijke bereid bleken om, nadat het eerste enthousiasme geluwd was, die weg verder ten einde te gaan. Daarom waren er ook toen maar weinigen uitverkoren.

Wat m.i. duidelijk moet zijn. Het is dus geen voorbestemming. Wanneer wij God willen aanvaarden, aanvaardt God ons. Wanneer wij God alleen willen aanvaarden, wanneer God ons eerst geeft, wat wij willen hebben, komen wij echter niet verder. Dan aanvaardt God ons wel, maar wij zijn ons daarvan niet bewust, zoeken naar tekenen en maken waarschijnlijk van de God, die met ons leeft, een duivel, die wij vrezen.

De mensen zijn soms vreemd. Even een oud verhaal: Een moderne christen uit Nederland komt aan de hemelpoort bij Sint Pieter en zegt: mag ik de hemel in?

Zegt Sint Pieter: eerst even nazien. Bent u niet bang, dat u elders dan in de hemel terecht komt? Waarop de moderne christen sprak. Welnee man. De hel bestaat toch niet?

Wat! riep Pieter, je denkt, dat de hel niet bestaat? En je komt er net vandaan

O, de aarde is geen hel. Maar de mens maakt van zijn leven vaak een hel, omdat hij het licht niet erkent, dat in zijn leven mogelijk is en voor hem kan bestaan.

Dit bedoelt Jezus met zijn woorden: de wetenschap is er, de kans is er, maar wat doe je er mee? Men meent vaak, dat de kennis genoeg is.

Jezus zegt tot zijn leerlingen alles achter te laten, bezit, familie enz. en Hem aan te kleven. Maar wat doen de mensen later? Zij laten desnoods bezit en familie achter, maar vervangen deze banden dan weer door bezit voor hun kerk te gaan vergaren. Toch was het niet de bedoeling op deze wijze, met bezit, banden en verplichtingen, iets voor anderen te gaan doen.

De bedoeling van Jezus is: bestaan alleen met en voor God, uitgaande om de waarheid, die in je leeft, te verkonden, maar zonder voedsel mee te nemen voor de dag van morgen, of een tweede paar sandalen voor op de weg.

Pas wie zo leeft met God, is een ware christen. Kijk naar het christendom en erken, dat zeer velen zijn geroepen, maar dat slechts zeer weinigen bereid zijn, die roeping zo te aanvaarden, dat zij inderdaad uitverkorenen zijn.

Wat mij een voldoende antwoord lijkt. Daar U geen vragen meer hebt over dit onderwerp, zullen wij nu gaan pauzeren. Na de pauze zal ik op uw vragen in te gaan, mits samenhangende met hetgeen ik behandelde.

Ik wens u allen een aangename pauze.

-0-0-0-0-0-

Vrienden. Hiermede begint het tweede deel van deze avond. Nu wordt van u verwacht, dat u de avond eerst werkelijk interessant maakt. Wat hebt u in te brengen?

x Kunt U iets meer vertellen over getallen leer en Kabbala?

- Ik wil er wel iets over zeggen, ofschoon het geheel nogal ingewikkeld is.

De kabbala is in feite gebaseerd op een door mensen gemaakte perfecte indeling van de hiërarchie der hemelen. Het is een poging het geheel van de kosmische waarden uit te drukken, maar dan benoemd met namen, gerangschikt in rangen en in bepaalde volgorde, ook zoals dezen in verband staand met de mens en diens geestelijke groei.

Wij zien hierbij als beeld de levensboom. Deze drukt de band uit, de weg die wij gaan tussen de chaos en de kroon, de top van het kenbare leven.

Door de wijze, waarop men indeelt en benoemt, krijgt alles in de kosmos een eigen betekenis en een eigen samenhang. Ook dus letters. Zij hebben een bepaalde getalswaarde. Wat mogelijk vreemd klinkt, tot U zich realiseert, dat in het hebreuws bepaalde letters gelijk-tijdig getallen zijn. Dan wordt duidelijk, hoe men tot dit denkbeeld is gekomen.

Nu stelt men, dat elke naam gelijk is aan een getal, maar elk getal kan ook weer in een naam worden omgezet. Volgens deze methode is b.v. Perez, als naam identiek met het getal 14, maar 14 op zijn beurt is identiek met David. Dus: in Perez ligt de verborgen aanduiding David.

De kabbala als zodanig bloeit in feite eerst op in de tijd van de arabische kalifaten, wanneer de zoekers naar de verborgen waarheid systematischer te werk gaan en hun ervaringen ook duidelijker weten neer te leggen in geschriften.

De oorspronkelijke zoekers naar het verborgene zoeken vooral de verborgen waarde van de eerste vijf boeken van de bijbel te leren kennen. Dit hangt ongetwijfeld samen met de joodse behoefte uit deze openbaring de zuivere wet voor eigen gedrag en leven te vinden. Hierbij zijn deze omzettingen vaak behulpzaam tot een juist begrip te komen en zo de vage wetten van Mozes om te zetten in voor het dagelijkse leven zonder meer bruikbare en nauwkeurige wetten.

Rond 1100 n. chr. komen bepaalde van deze denkers met de moren in Spanje terecht. Er ontstaat een spaanse versie van deze wijze om de wet te verklaren en de betekenis van de openbaringen te vinden.

In 1550 ordent een van deze geleerden voor het eerst het systeem van indeling en omzetting in een boek, dat je in het nederlands waarschijnlijk de tuin der pomgranaten kunt noemen. Mozes Cordova zet hierin het systeem uiteen, dat zich nu ook snel verbreidt, aanslaat in Frankrijk en vooral veel alchemisten, die reeds tot filosofen zijn geworden, aantrekt.

Er ontstaan scholen, die de leer onderwijzen. Maar ook reeds eerder vinden wij kabbalistisch magische scholen, zoals rond 1300 in Hamburg.

Deze "joodse magie" wordt vooral in Duitsland en Frankrijk heimelijk door vele bestudeerd. Het wordt de basis van verschillende logegroepen. Het is duidelijk, dat de meer uitgewerkte geschriften van de theoretische en praktische kabbala hen zeer goed te pas komen.

Ook in andere dan heilige boeken zoeken de mensen nu naar verborgen betekenissen. De verborgen waarheid, zo zegt men, wordt door de juiste omzetting geopenbaard. De niet-joden en niet praktiserende joden gebruiken b.v. de getallen niet alleen om beter te begrijpen, wat de bedoeling is in het evangelie, waarbij voor Jezus' woorden op deze wijze volgens hun "verborgen zin" geduid worden, maar ook om een soort orakels te geven.

Er ontstaat een getallemystiek en men gebruikt meerdere omzettingssystemen, die niet passen bij de oude leringen als b.v. die van rabbi Akiba.

Om een voorbeeld te geven: Volgens de bijbel gaat Lot naar een stad om iemand van zijn familie te bevrijden. Hij neemt alleen zijn rentmeester mee. De kabbalist zet de naam van deze rentmeester om en komt zo tot de konklusie, dat deze naam het feit verbergt, dat Lot een aantal mannen met

zich nam , gewapenden en zo zijn familielid kon bevrijden.

De naam is een versluiering van de werkelijkheid, die niet alleen aangaat. Lots naam geeft ook weer een getal en hierdoor staat zijn werkelijke relatie met God vast enz.

De eerst methode gaat dus uit van omzetting en het zo onthullen van verborgen waarden. De tweede methode baseert zich eerder op vereenvoudiging.

Men stelt hier, dat in alles een kern verborgen is, die behoort tot een aantal goddelijke facetten. Zij werden vaak in 33 getallen uitgedrukt, maar er zijn ook reeksen, waarin men uitgaat van 12 goddelijke waarden en zelfs een systeem, dat van slechts 7 hoofdwaarden uitgaat. Maar dit laatste hangt samen met een vorm van astrologie. Dan is er nog een z.g. algemeen getallensysteem , gebaseerd op de cijfers van 1 tot 10, waarin de nul mee speelt en geldt als teken van oneindigheid.

Hierdoor is het mogelijk iemands naam, omgezet eerst in getallen, te vereenvoudigen tot een cijfer ontstaat, dat in het op 10 gebaseerde systeem b.v. 8 is, terwijl de geboortedatum, op gelijksoortige wijze tot een enkel cijfer herleid , de uitkomst 9 geeft. De duider stelt dan: Deze mens heeft priesterlijke neigingen, maar is bestemd voor het hogepriesterlijke. Wanneer deze mens zijn stoffelijke ik overwint, zal hij " voor God treden " - wat neerkomt op het zien en beleven van een nieuwe waarheid.

Ten laatste bestaat er een magisch systeem, waarbij men stelt, dat elk cijfer samenhangt met een goddelijke eigenschap. Men stelt, dat het getal en de klank deze eigenschap op aarde geheel vertegenwoordigen.

Ook hier gaat het om een hoofdgetal. Men kiest nu een naam, die, omgezet in cijfers, het hoofdgetal oplevert. Vaak gaat men bij de klanken zoveel mogelijk uit van de naam, die men reeds draagt.

Men aanvaardt nu deze nieuwe naam en heeft hierdoor zijn eigen wezen a.h.w. afgestemd op een bepaald facet van het goddelijke, dat nu verder op de mens in zal werken en zo zijn wezen eveneens doen veranderen.

Ofschoon voor Europa deze dingen stammen uit de middeleeuwen, voornamelijk de late, stammen alle waarden, die ik noemde, uit zeer oude tradities. Niet alles is in beginsel joods.

Zo gaat een deel van de voorspellende cijferleer terug op de graanorakels, die o.m. in Babylon erg populair waren.

Men bestrooide een altaarblok met verschillend gekleurde graankorrels, zette daarop gewijde duiven of kippen, liet hen een bepaalde tijd in het graan pikken en bezag dan, wat zij hadden overgelaten.

Dat waren dan voor hen patronen, waarin men de " letters aan de hemel" probeerde terug te vinden, die men ook in de sterren zeide te zien. Men telde de aantallen tekens en de aantallen korrels van gelijke kleur, die in het teken voorkwamen en baseerde daarop een orakel .

Op de duur gingen getallen en getalsverhoudingen steeds meer een rol spelen. Ook egyptische invloeden zijn terug te vinden in de magische en voorspellende getalsmystiek.

Sterke chaldeeuwse invloeden spelen een rol bij de

wijze, waarop men verschillende krachten met elkaar in verband brengt, zoals b.v. de sefiroth, die staan voor kracht, heerlijkheid en grootheid - heersers in het zielenrijk.

Vroege kabbalisten menen overigens vaak, dat God met de sterren tekens aan de hemel schrijft, die zijn boodschappers aankondigen, zodat men weet, welke machten de aarde zullen gaan beroeren en zich op hun geestelijke invloed kan voorbereiden.

Maar zoals gezegd: het geheel is nogal onsamenhangend. Eerst tijdens de overheersing van de arabieren komt men er toe meer te ordenen en vast te leggen. In de arabische beschaving van die dagen zijn er grote wetenschappelijke denkers. Zo zien wij b.v. in die tijd de eerste grote verhandeling over de chemie ontstaan, compleet met een bijbehorende filosofie in naar ik meen rond 30 banden.

De naam van het boek, in vereenvoudigde vorm geëxporteerd, draagt de naam "elk kemeia" en geeft zo in feite aan de alchemisten hun naam. Hun werken en praktijk bestond natuurlijk reeds veel eerder, maar eerst nu spreekt men over hen algemeen als "alchemisten".

Om het kort te stellen: het systeemdenken, dat bij de arabische wetenschapsmensen gebruikelijk was, plus hun wijze om hun kennis vast te leggen, heeft niet alleen op de gehele ontwikkeling van Europa invloed gehad, maar daarnaast ook de werkwijze van joodse kabbalisten beïnvloed.

Dus: eerste grote publicatie, die algemeen aandacht krijgt rond 1550, eerste systematische reeks leringen rond 1190, eerste overdracht van deze kennis op anderen dan joden rond 900.

Met dit alles weet u natuurlijk nog niet veel over het werken met getallen, waarvan ik een klein voorbeeld gaf en wel volgens het tienwaardensysteem. In waardering zijn de getallen onder de 10 - b.v. $a = 1$ - hoofdwwaarden. De tientallen vormen duidingen daarvan - b.v. $n = 60$ - hondertallen is een verdere duiding - b.v. $r = 200$ - van samenhang.

Wil men de duiding in omzettingen weergeven, dan is dit te ingewikkeld om zonder meer met enkele woorden duidelijk te maken.

Maar bij dergelijke duidingen zult u wel moeten begrijpen, dat men vaak betrekkelijk willekeurig te werk kan gaan, omdat het systeem, de methode, waarvan men uitgaat, vrij is.

Neem b.v. nogmaals 144: dit is $14 - 4$. Veertien kan herleid worden tot 5, wat het dierlijke weergeeft, dat wat boven de elementen uitgaat, maar niet geestelijk bewust is; 4, het volggetal, is het getal van de elementen. Tel nu dezen samen en je krijgt 9, het getal van de hoge priesterlijke mens.

Dan kun je redeneren: het ontstaan van bewustzijn - of bewuste kennis van het zijnde - ontstaat door het dierlijke, het zichzelf kennende, dat met de waarden van de elementen kennis maakt en zo de achterliggende kracht van alle dingen leert kennen.

De achtergrond van deze redenering is inderdaad aan een systeem van getallenmystiek ontleend en is nogal eenvoudig. Ik heb een dergelijke benadering gebruikt om duidelijk te maken, dat je door omzettingen en systemengetallen, die vele mensen te letterlijk menselijk op schijnen te vatten, als 144.000

ook van een andere betekenis kunt voorzien. Het getal kan dan opeens in plaats van een getalsbeperving de betekenis krijgen van een bewustwording voor de gehele mensheid, maar dan wel middels verschillende werelden of cycli.

Op deze wijze kan ik nog wel even verder gaan. Maar ik hoop u een genoegen te hebben gedaan met deze algemene en zeer simpele aanduiding van hetgeen getallenmystiek en kabala betekenen. Indien u verdere vragen wilt stellen, mogen dezen ook betrekking hebben op dit punt.

x Wat betekent het getal 666?

- Men noemt dit wel eens het getal van de mens of van het beest - ontleend aan de openbaringen van Johannes, waarin wij meerdere van dergelijke op oude mystiek en cijferlettermagie gebaseerde beelden zullen aantreffen.

6 Is de mens, die nog niet voor God kan treden en zich alleen van zijn dierlijke kwaliteiten bewust is, of bewust wil zijn. Tel $6+6$ op en wij krijgen het getal 12. Dit geeft de splitsing in tegendelen aan van het op hoger plan bestaande, dus kenbaar worden, openbaring, zoals de laatste herleiding van 12 tot 3 duidelijk maakt.

Voeg hierbij de 6 nogmaals bij en wij krijgen het getal 9: het hogepriesterlijke getal, ofwel: de inwijding, de bereiking. Maar let wel, gezien de ontwikkeling vanuit het getal zes, kan dit slechts ontstaan uit een leven zonder God.

Telt men de drie zessen meteen op, dan komt men tot het getal 18. 1 Is hierbij scheppend principe, 8 priester, maar ook oneindigheid. Men zou dus kunnen stellen, dat het getal ook duidt op een erkennen van Gods bestaan zonder aanschouwing van God. Weer is het eindgetal 9, de hogepriester.

De hogepriester staat voor de mens, die - door de sluier der geheimen gaande - treedt voor het aangezicht van zijn God - i.e. de waarheid vindt.

666 Eindigt dus op het zelfde punt als 144, maar de weg is anders. Men zegt daarom wel, dat 666 het getal is van de negatieve bereiking, of de omgekeerd verlopende cyclus.

Het getal kan niet demonisch zijn, want het komt bij God terecht en komt uit God voort. Maar het is voor ons vernietigend, omdat ons eigen bewustzijn, gezien zijn ontwikkeling tot nu toe, vanuit het dierlijke en elementale verder moet gaan, tot een besef van God bereikt is, waarna wij moeten komen tot dienst aan of verbondenheid met God en uiteindelijk kunnen treden voor God.

De weg, die in 666 is aangeduid, laat deze band met God buiten beschouwing. Wil iemand, die de menselijke weg is gegaan, dus de weg 666 opgaan, dan zal hij eerst terug moeten tot het zuiver dierlijke in zijn menszijn.

Dat is dus niet alleen het goddeloze, maar vooral het ethiekloze, het bestaan zonder moraal. Daarom zegt men ook wel, dat het getal van het beest 666 is.

Het leuke van deze beide getallen, 144 en 666, ligt voor mij in het feit, dat beiden in wezen gelijk zijn, alleen in uiting anders. De opbouw is verschillend, het wezen is uiteindelijk gelijk.

Daaruit zou je dan kunnen konkluderen, dat voor ons niet-beleefbare delen van het goddelijke en voor ons niet-aanvaardbare vormen van uitdrukking van het goddelijke voor

ons demonisch zijn, omdat zij ons eigen bewustzijn en daarmee de vorming van onze eigen persoonlijkheid aantasten.

Het beest is datgene, wat onze persoonlijkheid aantast en vernietigt in ons bewustzijn, ofschoon het uiteindelijke doel en de bestemming eenheid met het goddelijke, gelijk blijft bestaan.

Voor ons is het getal van openbaring de belangrijke weg, waarbij wij God en in het stoffelijke en in de geestelijke wereld binnen alle elementen daarvan ervaren en geopenbaard zien, zodat wij ons bewust worden van Zijn wezen en hem kunnen aanschouwen.

Zo is onze wordingsgang en daarom zien wij dit als positief. Maar je zou het mogelijk anders kunnen zeggen: God en duivel zijn identiek, zijn de twee gezichten van dezelfde macht, waarbij die gezichten bepaald worden door ons, onze behoefte en ons beschouwen en niet bepaald zijn door een gespletenheid in God, waardoor twee grote krachten elkaar bestrijden.

Voor ons bestaat deze strijd wel, omdat wij, beide zijden beseffende, moeten kiezen voor de enige zijde, die in overeenstemming is met onze eigen ontwikkeling en ons eigen wezen, ofschoon de andere zijde voor ons vaak even, of zelfs meer, aantrekkelijk lijkt te zijn.

x In de eerste rede sprak u over onze beperktheid als mens tot deze werelden en de cycli, die wij door gaan maken. Kunt u daarbuiten werelden aanschouwen, die niet stoffelijk en niet wereld zijn?

- Dat laatste maakt de vraag wel erg moeilijk voor mij. Want wat is "wereld"? Volgens mij in deze betekenis: de omgeving, waarmee wij ons verbonden gevoelen en waarin voor ons het beleven zich afspeelt. Maar in die zin bestaat "wereld" overal, waar je je bewust bent.

U kunt niet zeggen: er is een bestaan, waarin geen wereld meer is. Wel kun je zeggen: er zijn werelden - waarvan ik er heus wel een ken -, waarin vormen en verschillen, zoals wij die op aarde kennen, niet bestaan en wij in feite alleen te maken hebben met verschillende gebieden van kracht, die t.a.v. elkaar begrensd zijn, specifieke eigenschappen bezitten en te samen een wereld met mogelijkheden tot ervaring vormen.

Maar wanneer je in die sfeer leeft, is die wereld voor jou even werkelijk of werkelijker dan uw wereld voor u.

Het verschil kun je hoogstens in menselijke woorden uitdrukken. Wanneer wij zeggen in die wereld: wij gaan ons baden in het witte licht, dan zegt u op aarde zo iets als: wij gaan eens winkelen in de alverstraat.

Heus, u kunt beter proberen alles wat minder ingewikkeld te zien. De mensen willen, dat valt mij altijd weer op, werelden hebben en horen van werelden, die "anders" zijn. Waarom?

U zit met uw eigen wereld toch opgescheept en wanneer u nu maar gaat begrijpen, wat die wereld is, dat die wereld voor het merendeel bestaat uit uiterlijkheden, die weinig te maken hebben met de essentie van het bestaan, dan bent u al weer een heel eind verder.

Enige tijd heb ik met iemand gesproken, die opmerkte: wij zijn lichamelijk niet volmaakt en mogelijk gekonditioneerd, dus hebben wij geen vrije wil.

Ook die maakte het mij te ingewikkeld en daarom gaf ik hem dit antwoord: wanneer de één rijdt in een Mercedes 220d en de ander in zijn wat ouderwetse volkswagentje of lelijk eendje, is dan daarmee hun bestemming bepaald?

Wanneer je rijdt in een eendje of minder snel voertuig, kun je nog steeds alle kanten uit. Je hebt zeker nog een vrije wil, ook al ben je door de aard van je voertuig gekonditioneerd tot een bepaald tempo en rijgedrag.

Eerst wanneer iemand met een lelijk eendje gaat rijden, of het een Mercedes zou zijn, maakt hij waarschijnlijk ongelukken, zoals de man in de Mercedes zeker in moeilijkheden zal komen, wanneer hij zich gedraagt of zijn wagen niet groter en breder zou zijn dan een lelijk eendje of zo.

Besef dus de mogelijkheden van je voertuig en hanteer het volgens de erkende kwaliteiten, dan heb je nog een vrije wil.

Trouwens, ik vraag mij ook wel eens af, waarom zoveel mensen iets bijzonders willen zijn. "Ik ben anders" is een kreet, die je maar al te vaak hoort. Maar vraag je dan eens af, hoe die mensen anders zouden moeten zijn?

Anders in onderdelen, verstand? iemand, die meent, dat hij de meerdere van anderen is, omdat hij meer verstand heeft, is volgens mij iemand, die in zoverre anders is, dat hij zich beroemt op iets, wat hij slechts beperkt bezit. Anders zou hij wel beseffen, dat verstand niet altijd op precies dezelfde manier behoeft te werken.

Maar wanneer je mens bent, waarom wil je dan met alle geweld anders, meer of minder dan anderen zijn? Wees gewoon jezelf, dan bereik je het meeste.

Het vreemde is, dat de meeste mensen inplaats van een zichzelf zijn, proberen zich voor te doen als het evenbeeld van anderen. Iets, wat zij niet kunnen, omdat zij nu eenmaal zichzelf zijn en blijven, ondanks alle moeite.

x Het is toch wel zo, dat de ene mens in geestelijk of stoffelijk opzicht een andere rol speelt dan anderen?

- Dat is juist. Een ieder heeft zijn beste mogelijkheden op een eigen gebied, waarbij zowel geestelijke inhoud als stoffelijke mogelijkheid een rol spelen. Om in het vervoer te blijven: wanneer je geboren bent als brandweervagen, moet je niet proberen de touringcar voor lange afstanden te spelen.

Maar heeft dit iets met meer of minderwaardigheid te maken? Afwijkingen in stoffelijke en geestelijke opmaak kunnen inderdaad specialisatie in de hand werken. Maar noodzakelijk is zelfs dit niet. En waar specialisatie optreedt, is er in feite geen behoefte aan een verder af gaan staan van anderen met hun middelen, behoeften en taken, maar zal men alleen werkelijk betekenis kunnen hebben, wanneer men met die anderen tot een synthese komt. Wat nooit zal gelukken, wanneer men zich baseert op de meerder of minderwaardigheid van bepaalde mensen of specialismen.

Om het eens vanuit ons standpunt te zeggen: wij zien steeds weer veel mensen, die goede mediums zouden zijn, wanneer zij niet zo krampachtig zouden proberen iets anders te schijnen, dan zij zijn. Voor ons een minder aangenaam iets: je staat voor de étalage vol goede mediums, je zou er graag gebruik van maken, maar er staat een kaartje op:

"gezond verstand" . En wanneer neen mens begint te spreken over zijn gezonde verstand, weet je, dat het al ongezond gaat worden, omdat hij meent, op grond van die z.g. verstandelijke gezondheid, alles af te mogen wijzen, wat niet in zijn kraam past of niet strookt met de kennis, die hij meent te bezitten.

Wij, vanuit de geest, zien steeds weer mensen, die allerlei beperkingen van hun vermogens en kwaliteiten aanvaarden om maar " normaal " te zijn.

U meende nu, dat hogere krachten hierbij een rol zouden spelen. Ik kan u verzekeren, dat werkelijk hogere krachten alleen in kunnen haken op kwaliteiten, die in een mens reeds bestaan en dan nog alleen, wanneer hijzelf dezen gebruikt en het bestaan daarvan niet tracht te ontkennen.

Er was eens een man, die door een toeval terecht kwam in de hel, zonder dat hij daar werkelijk iets te maken had. Hij was bijna dood, maar nog niet helemaal.

Nu zag hij daar de vurige vulkanen as uitbraken, mensen die gemarteld werden door gehoornde kereltjes enz. Hij keek naar de arme zielen, die rond liepen met hun brandwonden onder de arm, of net in kokende olie werden gebaad.

Hij vond de gehele gruwelscene zo ridicuul, zo belachelijk, dat hij het uitschaterde. En toen duivels hem wilden bedreigen, lachte hij alleen nog maar steeds harder.

En zie, de vulkanen spuuden geen vuur en as meer, de kokende olie kookte niet meer en verdampte voorzichtig en de gedoemde zielen en duivels stonden te kijken, of zij geen tien konden tellen.

Toen kwam er iemand, die ook pas over was gegaan en dus nog menselijk reageerde en waarschuwde hem. Naar de wereld terug, joh. Want dit zijn van die dingen, die verdwijnen, wanneer je er maar hard genoeg om lacht. En zo deden zij: de man stierf niet, werd gezond en kwam zo aan zijn einde.

U snapt die laatste zin niet ? Wel, het was een engelsman, die altijd nogal in armoede had geleefd. Daarom ging hij, toen hij beter was, wandelen tot voor de Bank Of Britain en begon, het gebouw beziende en alle plechtige bolhoeden, die daar in en uit stroomden, te lachen, zoals hij alleen in de hel ooit gelachen had. Toen kwamen er scheuren in de muur van het gebouw, ruiten barsten en de toegesnelde politie sloeg hem dood om zo een van de heiligste instellingen van het land te redden.

Een leuk verhaaltje van een schrijver, dat duidelijk maakt, dat wij, wanneer wij de moed maar hebben werkelijk te lachen om dingen, die in feite belachelijk zijn en niet ons laten meeslepen door de schijnbelangrijkheid of emoties van anderen, wij veel kunnen vernietigen van datgene, waarmede wij tot nu toe beperkt en geketend werden in ons leven.

Daarnaast zullen wij zo ook veel zaken zien verdwijnen, waar wij altijd erg tegen hebben opgezien. Men ziet vaak op naar een belangrijk staatsman, die b.v. in de U.N. een belangrijke toespraak houdt. Maar laat je niet overbluffen door zijn uiterlijken stel je even voor, dat hij in een lange jaageronderbroek staat met zo een afgezakt kruis - dit met dank aan Toon Hermans .

Er verandert iets? Maar wanneer de man werkelijk iets van belang te zeggen heeft, maakt het toch geen verschil uit, of je in je

blootje staat, in een afgezakte jaegeronderbroek, of in een prima gesneden maatkostuum. Wanneer dit voor u een groot verschil maakt, is, wat hij zegt, voor hem niet belangrijk genoeg. En wanneer hij begint te stotteren, zodra hij zich van zijn plechtige bekleding beroofd ziet, zijn de innige en oprechte gevoelens, die hij staat te vertolken, ook niet bepaald echt.

Wanneer u van de goed geklede diplomaat onder de indruk komt en de man zelf door zijn mooie kostuum zich beter durft uiten, betekent dit in feite, dat het zowel bij u als bij hem niet gaat om de inhoud, maar voornamelijk om de verpakking.

Volgens mij gelooft u in uw wereld te veel in de verpakking en kijkt u te weinig naar de wezenlijke inhoud. Daaruit komen volgens mij de meeste verschillen voort. Maar ja, dan moet je natuurlijk het bestaan van deze onwerkelijke verschillen, waarvan je zelf de onjuistheid wel aanvoelt, goedpraten. En dan zijn er heel wat mensen, die zeggen, dat God, of de hoge geestelijke krachten, die verschillen hebben gemaakt, opdat zij er gebruik van zouden kunnen maken.

De werkelijkheid ligt andersom: Het zijn uw afwijkingen van de werkelijkheid, niet feiten. Maar wanneer door die waantoestanden in de mens kwaliteiten ontstaan, die voor de geest bruikbaar zijn en hem helpen kan de mens toch weer wat dichterbij naar de waarheid te brengen, dan zal die hoge geest daarvan ongetwijfeld gebruik maken.

Nogmaals: de geest fokt bij u geen afwijkingen. om daar dan gebruik van de kunnen maken. Maar de afwijkingen, die u zelf fokt of hebt, zijn voor de geest soms 'n mogelijkheid om het ontstaan van verdergaande afwijkingen in anderen wat af te remmen.

Daar u geen verdere vragen hebt, praat ik nog even door. U leeft in een werkelijkheid hier. Uw beeld van die werkelijkheid is deels gekonditioneerd en dus vervalst. Maar indien men daartegen wil protesteren, zal men zich allereerst eens af moeten gaan vragen, of men zich niet veel te veel laat konditioneren, waar dit niet onvermijdelijk, laat staan nodig is?

Laat men zijn gevoelens en denkbeelden, al dan niet in afwijking van een bestaande werkelijkheid, niet al te veel door anderen bestemmen, terwijl men toch wel beseft gemanipuleerd te worden?

Probeer een oog voor verhoudingen te hebben en laat je niet iets als plechtig aanpraten, dat komisch is, als nieuw wat oud is enz.

Een van onze broeders is gaan kijken bij een grote betoging in Utrecht, vlak bij de dom. Daar was ook uw minister-president, die zich gedroeg als een nieuwe Mohammed: de geluidswagen kwam niet naar hem toe, dus ging hij naar de geluidswagen.

Volgens onze broeder was het een uitermate humoristisch schouwspel voor hem, dat in vele aspecten een duidelijke kwaliteit van onoprechtheid bezat.

O, die mensen kwamen daar om te demonstreren en hebben werkelijk wel iets gedaan. Alleen hebben zij kennelijk niet nagedacht. Zij kwamen met vele verschillende beweegredenen in het achterhoofd, riepen dezelfde leuzen, omdat zij geen kans zagen elkaar te overtroeven en voerden een komedie op -

nog steeds volgens onze geestelijke broeder -, die volkomen zinloos was.

Opvallend was wel, dat men daar en ook later steeds weer voor anderen besluiten zelf probeerde te nemen, zonder voor zich zelf allereerst tot een daadwerkelijke besluit te komen. Men wilde beslissingen nemen voor anderen, zonder die anderen ook maar te vragen, wat zij er van dachten en of zij het er mee eens zouden zijn.

Met hetzelfde vuur en dezelfde krachtsinspanning hadden volgens onze waarnemer die mensen geestelijk en stoffelijk grote dingen kunnen verrichten, maar nu hebben zij in feite heel weinig bereikt behalve schorre kelen.

Maar heel wat mensen laten zich overdonderen en denken: wanneer er zoveel mensen staan, die allemaal hetzelfde beweren, hebben zij gelijk, dus ik behoef zelf niet verder na te denken. Dat is het wezen van de konditionering, die in uw tijd steeds meer de overhand dreigt te krijgen.

U moet zelf nadenken. Het is niet aan mij een oordeel te vellen over wat er in Spanje is gebeurd, al vind ik elke mens, die door medemensen gedood wordt, iets verschrikkelijks. Maar gebeuren die dingen nu alleen in Spanje? Zelfs in Frankrijk sterven soms gevangenen in gevangnissen, zonder dat dit werkelijk nodig is, lijden gedetineerden op een wijze, die in uw land als marteling bestempeld zou worden. In Rusland zijn kampen en gevangnissen, waar ook niet bepaald zachtzinnig met de mensen wordt omgegaan en bepaalde vonnissen, die niet spreken over dood als straf, betekenen toch een vorm van doodstraf, die een lange lijdensweg impliceert. Chili, Indonëdie, afrikaanse staten enz. enz., doen hetzelfde. Vraag u eens af, waarom dan nu opeens zo hevig en alleen tegen deze misstanden in Spanje wordt geprotesteerd. Want dit moet een reden hebben.

Denkt zelf na. Laat u niet door onbewezen beweringen van anderen beïnvloeden en besef, dat het in het belang van sommige mensen en groepen zal zijn, u een vertekend beeld van de feiten te geven. Dan komt u dichter bij de waarheid en zult u meer oprecht en vanuit uzelf kunnen reageren.

Laat u vooral ook niet verleiden door termen als fascisme en kommunisme. Want mensen, die met hun groep eenmaal de macht hebben, gedragen zich nog steeds over de gehele wereld op dezelfde wijze. zij zorgen goed voor zich, maar roeien elk verzet tegen hun macht uit, zonder enig pardon.

Laat uw gevoelens spreken, maar nooit ten nadele van anderen, maar altijd ten voordele van anderen. Dan behoudt u zelf het initiatief meer en kunt u bewuster handelen, dan komt uw vrije wil meer tot uiting. Want wanneer u uw vrijheid van denken opoffert aan de suggesties van anderen, is dat geen voorbeschikking, maar uw eigen domheid. Wanneer u echter een gezond innerlijk leven hebt, waarin de geest het hare aan besef en aanvøelen bij kan dragen, zult u vrijer, bewuster en gelukkiger kunnen leven in een grotere onafhankelijkheid van de denkbeelden, die anderen zo graag voor u aandragen.

Daarmede moet ik deze bijeenkomst besluiten. Goeden avond.

d.d. 3 oktober 1975

-0-0-0-0-0-